

خشونت ساختاری است!

بیانیه ساکنین و شبکه ضد نژادپرستی زاکسن-انهالت (Sachsen-Anhalt) پیرامون خشونت در مرکز امور پناهجویان (ZAST) در هالبرشتات (Halberstadt).

15 آوریل 2020

در شب یکشنبه به دوشنبه در "مرکز امور پناهجویان (ZAST)" در هالبرشتات (Halberstadt) درگیری فیزیکی بین برخی از ساکنین این مرکز رخ داد. این واقعه توسط مطبوعات تحریک آمیز طرح شد و بویژه مورد سوء استفاده جریان‌ات راست قرار گرفت.

آنچه در این میان فراموش می‌شود، شرایطی است که پناهجویان، نه تنها در دوران کنونی بیماری همه گیر کرونا، در آن قرار دارند: محرومیت از حریم شخصی، عدم استقلال برای تحقق برنامه روزمره، ترس و انزوا، بطور سیستماتیک ویژگی زندگی در اردوگاه (پناهندگی) می‌باشد.

خشونت ساختاری به خشونت فیزیکی تبدیل می‌شود

درگیری های فیزیکی در اردوگاه های پناهجویان همواره وجود دارد و نتیجه منطقی شرایط ویژه ای است: فرار به اروپا در برگیرنده مجموعه ای از فشارهای متعدد است که اوضاع و احوال بعضا تکان دهنده در وطن پناهجو به آن اضافه می‌شود. پس از ورود به اروپا افرادی که سالها با خشونت مواجه بوده‌اند، باید در فضای محدود کمپ‌ها و اردوگاه‌ها بسر ببرند، بدون آنکه امکان حل عوارض تجربیات یاد شده را داشته باشند. در اینجا امکانات لازم نظافت و بهداشت موجود نیست، از طرف دیگر امکان تهیه غذا و یا خرید مایحتاج روزمره میسر نیست. با توجه به این شرایط، اقدامات مربوط به قرنطینه در لحظه کنونی غیر قابل تحمل می‌شود.

فشارهای شدید روحی و استرس ممکن است تحت این شرایط به درگیری فیزیکی ختم شود - جدا از گذرنامه و زاد و بوم. باید فراموش نکنیم، که در شرایط پاندمی ویروس کرونا، که پناهگاه‌های خاص (خانه‌های) زنان بیش از پیش پر شده است، خشونت در محیط خانگی در خانواده های آلمانی نیز یک خطر جدی به شمار می‌آید.

مراقبت ناقص، هرج و مرج و خطر ابتلا به عفونت در مرکز امور پناهجویان

اوضاع در هالبرشتات (Halberstadt) بویژه پرتنش است. در یک فضای محدود همراه با مراقبت ناکافی، ساکنین بطور دائم در انزوا بسر برده و در معرض خطر ابتلا به ویروس کرونا قرار دارند. آنها از تاریخ 27 ماه مارس به طور دائم قرنطینه شده‌اند.

تحمل شرایط اردوگاه حتی قبل از شیوع ویروس کرونا بسیار سخت بود. بخشی بزرگی از ساکنین (بیش از ۸۰۰ نفر) اکنون به مدت چند ماه در اینجا بسر می‌برند و از خشونت پلیس و ماموران ویژه مراقبت، از تهدید دائمی اخراج از آلمان، ضربات روحی، ترس، انزوا، نبود چشم انداز، خیر می‌دهند.

چهار تا شش نفر در یک اتاق زندگی می‌کنند و ۸۵۰ نفر باید از چند دوش، توالت و آشپزخانه بطور مشترک استفاده کنند. شرایط بد مراقبت حتی پس از اعتراضات هفته‌های اخیر تغییر نکرده است. هنوز کمبود مواد اولیه غذایی و بهداشتی موجود است. کمک‌های سازمان‌های مختلف و افراد تا کنون از وخامت بیش از حد اوضاع جلوگیری بعمل آورده است. این اما راه حل دائمی این وضعیت نیست.

انزوا، ترس و خشونت جز زندگی روزمره شده‌اند. پناهجویان در این اردوگاه‌ها منزوی و محبوس میشوند. آنها احساس می‌کنند که زندانی هستند. همزمان از برقراری ارتباط و تماس با حمایت کنندگان و ساختارهای پشتیبانی جلوگیری بعمل می‌آید. در عمل این ساختارهای پشتیبانی از اعمال خشونت بدون اصطکاک و محرومیت جلوگیری می‌کنند و صدا و خواسته‌های ساکنین اردوگاه را منعکس می‌کنند.

یکی از ساکنین این مرکز اوضاع را به اینصورت توصیف می‌کند: "یا اردوگاه باید بسته شود و یا قوانین باید تغییر کنند. زندگی در این اردوگاه ناجور برای سلامت جسمی و روحی مناسب نیست. بخصوص برای بزرگسالان با خانواده و بچه، که خواهان زندگی در خورشان انسان هستند.

بیشتر افراد هنگام ورود به این مرکز از سلامت برخوردارند. در اینجا باید مثل حیوان کنار هم بسر ببرند و به دلیل وضعیت

نامناسب دوش و توالیت بیمار می‌شوند. بعضی روزها نزدیک به ۵۰۰ نفر باید از سه توالیت بطور مشترک استفاده کنند. این وضعیت غیر بهداشتی و غیر انسانی می‌باشد.

در کل بلوک A نزدیک به سه ماه است، که تنها دو توالیت قابل استفاده موجود است و برای رفع این مشکل و بهبود آن اقدامی بعمل نمی‌آید. و هنگامی که پناهجویان از این وضعیت ناراحت و عصبانی هستند، به جای ارتباط‌گیری با آنها، دولت آلمان پلیس را ارسال می‌کند. "

نه به اردوگاه‌ها - در هالبرشتات و سایر مناطق

پیش بینی بروز درگیری و اعمال خشونت دیر یا زود با توجه به مجموعه شرایط مشکل نبود. این امکان وجود داشت، که از این واقعه با اسکان غیر متمرکز (پناهجویان) جلوگیری بعمل آورد. تنها بخش کوچکی از ساکنین در این درگیری دخیل بود، ولی احساس تهدید ناشی از آن بویژه برای گروه‌های آسیب پذیر مانند زنان، کودکان، همجنس گرایان، ترانس* و اقلیت های قومی، آسیب‌زا می‌باشد.

در این لحظه بسیار اهمیت دارد که با رد کلیشه‌ها ابراز همدردی و همبستگی کنیم و باز هم توجه به شرایط غیر قابل تحمل مرکز امور پناهجویان (ZAST) را جلب کنیم: ساکنین این مرکز (ZAST) عامل خشونت نیستند - خشونت محصول اردوگاه و شرایط درون آن است!

ما مخالف با هر شکل از اسکان در اردوگاه‌ها، ما خواهان اسکان غیر متمرکز هستیم - ما خواهان تعطیل این مرکز امور پناهجویان ZAST و همه اردوگاه‌ها هستیم!